

Σ Η Μ Ε Ι Ω Σ Ε Ι Σ

Α Ν Ε Λ Ε Κ Τ Α

Τί νὰ κάμω τὰ ἑκατομύριά μου: Τὸ περίεργον τοῦ ζήτημα συζητεῖ μετὰ πολλῆς ὁμολογουμένης ἐμβριθείας ἐν ἄρθρῳ τοῦ δημοσιευθέντι ἐν τινι τῶν τελευταίων τευχῶν τῆς «Βοραιοαμερικανικῆς ἐπιθεωρήσεως» ὁ μυριόπλουτος Ἀνδρέας Κάρνετζη, Σκῶτος τὸ γένος, ἐν Ἀμερικῇ πλουτήσας καὶ αὐτόθι διαμεινῶν. Φρονῶν ὅτι εἶναι ἄδικον εἰς μόνος ἄνθρωπος νὰ νέμεται περιουσίαν κολοσσιαίαν, ἣν δι' εὐτυχοῦς συνδρομῆς τῶν περιστάσεων κατώρθωσε νὰ συναθροίσῃ καταλήγει εἰς τὸ ἐξῆς συμπέρασμα, «ὅτι εἶναι αἰσχυνὴ ν' ἀποθνήσκῃ τις πλοῦσιος, καὶ ὅτι πᾶς τίμιος ἄνθρωπος, καθῆκον ἔχει ἂν ἀπέκτενην ἑκατομύρια νὰ διαθέσῃ αὐτὰ ζῶν ὅσον τὸ δυνατόν σκοπιμώτατα καὶ ὠφελιμώτατα πρὸς τὸ κοινὸν ἀγαθόν.» Τούτου θεθέντος ἐρωτᾷ πῶς δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ τοῦτο, καὶ εἰδικῶς πῶς αὐτὸς δύναται νὰ διαθέσῃ ἐπ' ἀγαθῶν τὰ πλοῦτίου του. Ἐπισκοπῶν τοὺς διαφόρους τρόπους τῆς χρήσεως τοῦ πλοῦτου πρὸς κοινὸν ὄφελος, ἀποκλείει ἐν πρώτῳ τὴν ἰδιωτικὴν ἀγαθοεργίαν, ὡς παρέχουσαν μόνον ἐγωϊστικὴν ἀπόλαυσιν εἰς τὸν ἀγαθοεργοῦντα, διαφθείρουσαν δὲ τὰ ἦθη. Πρώτιστον δ' ἀγαθὸν θεωρεῖ ὁ πολυτάλαντος Ἀμερικανὸς τὴν ἰδρυσιν πανεπιστημίου, ἣ ἀστεροσκοπείου, ἣ δημοσίας βιβλιοθήκας· φαίνεται δ' ἀποκλίνων μᾶλλον ὑπὲρ τῆς βιβλιοθήκης, ἐνθυμούμενος ὅποσῃν ἠσθάνετο γὰρ ὅτε παῖς ὢν πτωχός, ἐλάμβανε κατὰ Σάββατον βιβλία πρὸς ἀνάγνωσιν ἐκ τῆς βιβλιοθήκης ἀγαθοῦ τινος συναγαματάρχου ἐν Πιττσβούργῳ, ὅστις παρεῖχεν αὐτὴν προθυμώτατα εἰς χρῆσιν τῶν παιδῶν. Ἀμέσως δὲ μετὰ τὰς βιβλιοθήκας καὶ τὰ πανεπιστήμια τάσσει τὰ ἐπιστημονικὰ ἐργαστήρια καὶ τὰ νοσοκομεία, καὶ τελευταῖα τὰ λουτρά, τοὺς δημοσίους κήπους καὶ καθόλου τὰς δωρεὰς πρὸς καλλωπισμὸν τῶν πόλεων.

Ὁ Γλάδστον οὐ ἐζητήθη ἡ γνώμη περὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ἀπεκάλεσε τὸ ὑπὸ τοῦ Κάρνετζη ἐν τῷ Ἀμερικανικῷ περιοδικῷ δημοσιευθὲν ἄρθρον «Εὐαγγέλιον τοῦ πλοῦτου» καὶ ἠχῆθη πάντες οἱ ἑκατομμυριοῦχοι νὰ ἐκτελέσωσι τὰ παραγγέλματα αὐτοῦ, καὶ πρῶτος πάντων, ὡς εἰκός, ὁ συντάκτης αὐτοῦ.

Μία ὥρα δι' ἅλλον τὸν κόσμον. — Ὡς γνωστόν, ὅπως σήμερον κανονίζονται τὰ ὠρολόγια ἐκάστη πόλις, ἐκάστη πόλιγγη ἔχει καὶ τὴν ἰδικήν της ὥραν, ἣ δὲ διαφορά μετὰ τὴν δύο πόλεων τοῦ αὐτοῦ κράτους εἶνε ἐνίοτε κατὰ ὥρας ὅλας. Ἐν Γαλλίᾳ ἀνακινεῖται νῦν τὸ

ζήτημα τῆς καθιερώσεως μιᾶς μόνης ὥρας «ἐθνικῆς ὥρας» διὰ τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Ἀλγερίαν, εἰς τρόπον ὥστε καὶ ἂν τὰ ἡλιακὰ ὠρολόγια δὲν συμφωνοῦσιν, ἀλλὰ τὰ γαλλικὰ ὠρολόγια πάντα κατὰ τὴν αὐτὴν στιγμήν νὰ σημαίνωσι τὴν μεσημβρίαν Ἡ Ἐπιστημονικὴ Ἀκαδημία τῆς Βολωνίας λαβοῦσα ἀφορμὴν ἐκ τούτου ζητεῖ μεγαλῆτερα πᾶγματα: μίαν ὥραν δι' ἅλλον τὸν κόσμον. Καὶ διὰ νὰ μὴ ἐγερωθῶσιν ἀντιζηλιαὶ τοπικαὶ περὶ τῆς ἐκλογῆς τῆς ὥρας, προτείνει νὰ ληφθῇ ἡ ὥρα τῆς Ἱερουσαλῆμ. Ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα δὲν εἶνε εὐκόλον νὰ γείνη καὶ οὔτε θὰ γείνη εἰς τὰς ἡμέρας μας.

Ἄνθρωποι κερασφόροι. — Κατὰ τινὰ ἀποστολὴν εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Ἀργεντινῆς δημοκρατίας ἐσχάτως γενομένην ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ὁ λοχαγὸς Ἀλβερνὸν ἤχημαλώτισε Ἰνδοὺς τινάς. Μεταξὺ τούτων ὑπάρχει καὶ εἰς ἔχον παραδόξου ἰδιότητος. Εἶνε ὑψηλότερος τῶν συντρόφων του καὶ ἔχει δασύτατον πώγωνα, ἐνῶ οἱ ἄνδρες κατὰ τὰ μέρη ἐκεῖνα εἶνε γενικῶς ἀγένειοι. Ἀλλὰ τὸ παραδοξότατον πάντων εἶνε ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς φέρεται ἐπὶ τοῦ μετώπου δύο ὀστεώδη ἐξαγκώματα, δύο ἀληθινὰ κέρατα, ὅχι μικρότερα τῶν πέντε ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου, ὁμοιοῦντα πολὺ κατὰ τὴν ὑφὴν πρὸς κέρατα ἐλάφου. Τὸ φαινόμενον τοῦτο ἐπικυροῖ νῦν τοὺς ἰσχυρισμοὺς τῶν περιγητῶν ὅτι εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Ἀργεντινῆς Δημοκρατίας ἔχουσι συναντήσῃ φυλὴν ὀλόκληρον Ἰνδῶν κερασφόρων.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογία. — Τὸ ἐν Ὁξονίᾳ πανεπιστήμιον ἐχορήγησε τῷ κ. T. W. Allen. καθηγητῇ ἐν τῷ Κολλεγίῳ τῆς Βασιλείσσης ἐπίδομα 500 λιρῶν στερλινῶν πρὸς σύνταξιν Ἐκθέσεως περὶ τῶν ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις τῆς Εὐρώπης ἐλληνικῶν χειρογράφων, μάλιστα τῶν χειρογράφων τοῦ Ὁμήρου.

— Ἀπενεμήθη τὸ Χάρειον γέρας εἰς τὸν ἐν Κανταβριγίᾳ καθηγητὴν κ. A. C Pearson διὰ τὸ ἔργον αὐτοῦ περὶ τῶν ἀποσπασμάτων τοῦ Ζήνωνος καὶ τοῦ Κλεάνθους.

— Κατὰ τὸν προσεχῆ Μάιον θὰ πανηγυρισθῇ ἐν Μομπελιῆ ἡ ἐξηκοστὴ ἐπέτειος τῆς ἰδρύσεως τοῦ ἐν τῇ πόλει ἐκεῖνη πανεπιστημίου.

Ἀρχαιολογία. — Ὁ κ. Ch. Waldstein διωρίσθη ὀριστικὸς διευθυντὴς τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀμερικανικῆς σχολῆς διατηρεῖ ὅμως καὶ τὴν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Κανταβριγίας καθηγητικὴν ἐδραν του. Διάδοχος δ' αὐτοῦ ἐν τῇ ἐφορείᾳ τοῦ ἐν Κανταβριγίᾳ Φιτσουλλιαμείου μουσείου διωρίσθη ὁ καθηγητὴς κ. J. H. Middleton. — Τὸ ἐν Κανταβριγίᾳ Πανεπιστήμιον ἐχορήγησε τῷ κ. F. G. Fraser 100 λίρας στ. ὅπως μελετήσῃ ἐπιτοπιῶς τὰς ἐν Ἑλλάδι νεωτέρας ἀνασκαφὰς πρὸς παρασκευὴν νέας ἐκδόσεως τοῦ Πausανίου.

Ἐπιστημονικά. — Ἐν τοῖς περιχώροις τοῦ Γούτεμπεργ ἐν Βυρτεμβέργῃ δύο Βυρτεμβέργιοι ἐπιστήμονες ἀνασκάψαντες εἰς τὰ ἔνδον σπηλαίου τινὸς καλουμένου Χέππενλοχ ἀνεκάλυψαν στοὰς καὶ κοιλοτήτας, ὧν ἡ ἔκτασις καὶ αἱ γραφικαὶ καλλοναὶ εἶναι ἀπαράμιλλοι, υπερβαίνουσαι κατὰ τὰς βεβαίωσεις τῶν ἰδόντων τὰ θαυμάσια πάντων τῶν γνωστῶν σπηλαίων. Γεωλογικῶς τὸ σπήλαιον τοῦτο τάσσεται εἰς τὴν τριτογενῆ περίδον· εὐρέθησαν δ' ἐν αὐτῷ καὶ τινὰ προϊστορικὰ ἀντικείμενα.

«εατρικά» — Ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν τῆς Γαλλίας ὑπέβαλεν εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον περὶ χορηγίας πιστώσεως τριῶν καὶ ἡμίσεος ἑκατομμυρίων φράγκων πρὸς ἀνοικοδόμησιν τοῦ ἀποτεφρωθέντος θεάτρου τοῦ Κωμικοῦ μελοδράματος. Πλὴν τῆς ζητουμένης ταύτης χορηγίας, τὸ θέατρον ἐκεῖνο ἔχει καὶ κεφάλαιον διαθέσιμον μεῖζον τοῦ ἑκατομμυρίου, προεργόμενον ἐκ τῶν πληρωθέντων ἀσφαλίσεων.

— Ἐν τῷ παρισινῷ θεάτρῳ τῆς Γκαϊτέ παρεστάθη πρὸ τιῶν ἡμερῶν «Τὸ ταξίδιον τῆς Σουζέττας», ἔργον τῶν Σιβὸ καὶ Δυρὺ, μετὰ μουσικῆς τοῦ Λέοντος Βασσέρ. Τὸ ἔργον τοῦτο, οὗ ἡ πρώτη παράστασις ἐστέφη ὑπὸ μεγίστης ἐπιτυχίας, κυρίως, εἰπεῖν οὔτε δράμα εἶναι οὔτε κωμῳδία, ἀλλὰ θεαματικόν τι κατασκευάσμα, ὠνθυλευμένον μὲ παντομίμας καὶ ἰπποδρομικὰ ἀγωνίσματα καὶ μουσικὴν οὐχὶ πολὺ πρωτότυπον. Ἡ ὑπόθεσις εἶναι ὀλίγον παραλόγος, ἡ δὲ σκηνὴ ὑπόκειται ἐν Ἰσπαγᾶν τῆς Περσίας, ἐν Βαρκελώνῃ, ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Σμύρνῃ, ἐνθα γίνεται καὶ ὁ γάμος τῆς ἡρώιδος Σουζέττας. Πρωταγωνιστοῦσι δ' ἐν αὐτῇ καὶ δύο Ἑλληνας, ὁ Ζεφύρος καὶ ὁ Κορρικόπουλος! καὶ πολλοὶ Τοῦρκοι. Ἐκ τῶν ἑνδεκα δὲ σκηνογραφιῶν τοῦ δράματος, εἰς τρεῖς πράξεις διηρημένου, αἱ μὲν σκηνογραφίαι τῆς δευτέρας πράξεως εἶναι ἑλληνικαὶ παριστώσαι ἢ πρώτη τὰς Ἀθήνας, ἢ δευτέρα τὸ σαλόνιον τοῦ στρατηγοῦ Ζεφύρου, ἢ τρίτη τὴν σκηνὴν τοῦ Κορρικόπουλου καὶ ἢ τετάρτη ἑορτὴν εἰς τὰ βουνά· αἱ δὲ τῆς τρίτης πράξεως εἶναι σιμυρναϊκαὶ ἢ τελευταία τούτων παριστᾶ πλατεῖαν ἐν Σμύρνῃ, ἐν ἣ τελεῖται ὁ γάμος τῆς Σουζέττας, ἀφ' οὗ πρῶτον ἀναστατώσῃ αὐτὴν τὸ ἰπποδρόμιον τοῦ ἀμερικανοῦ Βλαίσκωμ καὶ Σας.

Δημόσια ἔργα, συγκοινωνία. — Οἱ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι τῶν ἀγγλικῶν ταχυδρομείων καὶ τηλεγράφων ἐπανηγήρισαν πρὸ τιῶν ἡμερῶν κατὰ τὸ σύνθηρος τὴν ἐπέτειον τοῦ περιορισμοῦ τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν εἰς μίαν πένναν (10 λ. περίπου) κατ' ἐπιστολήν. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ὁ γενικός διευθυντής τῶν ταχυδρομείων καὶ τηλεγράφων ὁμιλήσας ἐξέθηκε τὰς ἐν τῇ ταχυδρομικῇ συγκοινωνίᾳ συντελεσθεῖσας προσόδους κατὰ τὴν τελευταίαν πεντηκονταετίαν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν κατ' ἔτος ὑπὸ τῶν ἀγγλικῶν ταχυδρομείων μεταβιβαζομένων ἐπιστολῶν ἀνέρχεται κατὰ μέσον ὄρον εἰς δύο δισεκατομμύρια καὶ 300 ἑκατομμύρια· ὁ δὲ τῶν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος διαβιβασθέντων τηλεγραφημάτων εἰς 53 ἑκατομμύρια.

Νεκρολογία. — Ἀπέθανεν ἐν Μονάχῳ ὁ Φραγκίσκος Λάχνερ (Franz Lachner) ὁ μελοποιὸς τῶν μελοδραμάτων Αἰκατερίνης Κορνάρου, Βενεβενούτου Κελλίνη καὶ Ἀλιδίας καὶ συνθέτης πολλῶν μουσικῶν συμφωνιῶν. Γεννηθεὶς ἐν ἔτει 1803, ἐρχομάτισε διευθυντὴς τῆς ὀρχήστρας τοῦ ἐν Μονάχῳ αὐλικῷ θεάτρῳ, ὅπερ εἰς αὐτὸν κυρίως ὀφείλει τὴν ἀκμὴν του, ἀπὸ τοῦ 1836 μέχρι τοῦ θανάτου του.

— Ὀγδοηκοντούτης σχεδὸν τὴν ἡλικίαν ἀπέθανεν ἐν Λονδίνῳ ὁ στρατάρχης λόρδος Νάπιερ ὁ τῶν Μαγδάλων ἐπικαλούμενος· ὁ Νάπιερ, ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας καταταθεὶς εἰς τὸν στρατόν, διεκρίθη ἰδίως ἐν ἔτει 1857 ὡς ἀργηγὸς τοῦ μηχανικοῦ κατὰ τὴν ἐν τῇ Ἰνδικῇ ἀνταρσίᾳ, καὶ ἐν ἔτει 1867, ὅτε ἀνετέθη αὐτῷ ἡ ἀρχηγία τῆς εἰς τὴν Ἀθησσυανὴν ἐκστρατείας τῶν Ἀγγλων. Διὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἐκβάσιν τῆς ἐκστρατείας ταύτης ἐδόθη αὐτῷ τὸ ἀξίωμα λόρδου, μετὰ τοῦ τίτλου βαρῶνου τῶν Μαγδάλων, ἀπὸ τοῦ ὀνόματος τῆς ἀλωθείσης ὑπ' αὐτοῦ ἀθησσυναϊκῆς πόλεως.

— Τῇ 29|10 Ἰανουαρίου ἀπέθανεν ὁ αὐστριακὸς ποιητὴς καὶ λογογράφος Σέλιγμαν «Έλλερ (Heller),

γεννηθεὶς κατ' Ἰούλιον τοῦ 1831 ἐν Ράουδνιτς τῆς Βοημίας. Τὰ κυριώτατα ἔργα αὐτοῦ εἶναι ὁ «Ἀγασθῆρος» ἔπος ἐν ᾧ ἀφετηρίαν ἔχοντι τὸν μῦθον τοῦ περιπλανωμένου Ἰουδαίου ἐπισκοπεῖται ἡ ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητος, τὸ δράμα «Οἱ τελευταῖοι Ἀσμοναῖοι» καὶ συλλογὴ λυρικῶν ποιημάτων (Gedichte). Ἐργαζε δὲ καὶ πολλὰ ἄρθρα κριτικὰ ἄξια λόγου ἐν ἐφημερίσιν, τακτικὸς ὢν συνεργάτης τῆς «Βοημίας» τῆς Πράγας καὶ τῆς «Γερμανικῆς ἐφημερίδος» τῆς Βιέννης.

— Ὑπερβόμνηκοντούτης τὴν ἡλικίαν ἀπέθανεν ἡ κυρία Φιττςζώρτζ, σύζυγος τοῦ δουκὸς τῆς Κανταβοιγίας, ἐξαδέλπου τῆς Βασιλίσσης τῆς Ἀγγλίας καὶ ἀρχιστρατήγου τοῦ βρετανικοῦ στρατοῦ. Ἡ ἀποθανοῦσα ἦν θυγάτηρ τυπογράφου, καὶ πρὸ τοῦ γάμου τῆς ἦτο ἡθοποιὸς διάσημος. Ἐνεκα δὲ τοῦ ταπεινοῦ γένους αὐτῆς δὲν ἦτο δεκτὴ ἐν τῇ αὐλῇ τῆς βασιλίσσης Βικτωρίας, ἐτιμᾶτο ὅμως τὰ μέγιστα διὰ τὰς ἀρετάς αὐτῆς.

ΤΡΕΙΣ ΓΝΩΜΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ὁ συρμὸς ρυθμίζει τὰ πάντα σήμερον καὶ αὐτὰ τὰ δάκρυα ὑπάρχον ὑπάει τοῦ πηγαινίου καλὰ καὶ λύπαι τοῦ δὲν πηγαινίου καθόλου.

*

Ἡ κοινωνία εἶνε ἀνταλλαγὴ ὑποχρεώσεων καὶ ὑπηρεσιῶν καθὼς παίρνει περισσότερον ἀφ' ὅ,τι δίδει καὶ ὅμως δὲν χρεωστεῖ χάριν κανενός.

*

Αἱ γυναῖκες, ὅπως τὰ κύματα τοῦ ὠκεανοῦ, εἶνε ὄλαι ἴδια καὶ ποτὲ δὲν ὁμοιάζουν ἢ μία μὲ τὴν ἄλλην.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

Ἐκ μνωπίας. — Κλητὴρ συλλαμβάνει τὴν νύκτα ζωηρὸν φοιτητὴν ὁ ὅποιος στοιχηματίας πρὸς φίλους εἶνε ἀναρχηθῆ εἰς ἕνα ἐκ τῶν φανῶν τῆς ὁδοῦ Σταδίου: — Κατέβα κάτω γρήγορα· τί ζητᾶς αὐτοῦ πάνω; Καὶ ὁ φοιτητὴς μετ' ἀφελείας ἐκ τοῦ ὕψους τοῦ φανοῦ: — Δὲν ἀνέβηκα ἕως τὸν βρόντον, ἀδελφέ. Ἦθελα νὰ μάθω ἂν εἶνε πολὺ περασμένη ἡ ὥρα καὶ ἐπειδὴ εἶμαι φοβερὰ μωρὸς δὲν ἤμποροῦσα ἀπὸ κάτω νὰ ἰδῶ ἂν εἶνε ἀναμμένο τὸ φανάρι ἢ σβυστό.

Καθαριότης. — Ἡ μήτηρ: Μὰ πῶς ἐλέρωσες πάλιν τὰ χέρια σου, Νίκο; τί ἔπιασες; — Νίκος: Δὲν ἔπιασα τίποτε, μαμά... μόνον θὰ λερωθήκαν κοῦ ἔτριψα τὰ μοῦτρά μου.

ΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

Ἄσκουπιδάς. — Ἰγνογράφημα γνωστοῦ βιενναίου καλλιτέχνη τοῦ Γάουζε εἰκονίζον μετὰ θαυμαστῆς ζωηρότητος σκηνὴν ἐκ τῶν ὁδῶν τῆς αὐστριακῆς πρωτεύουσας.

Ἀνατολίτις, εἰκὼν Σίχελ. — Ὁ Σίχελ εἶνε σύγχρονος γερμανὸς ζωγράφος, γεννηθεὶς τῷ 1844, ἀποκατεστημένος δ' ἐν Βερολίνῳ ἀπὸ τιῶν ἐτῶν. Πολλὰ τῶν ἔργων αὐτοῦ εἶνε δημοτικώτατα ἐν Γερμανίᾳ, μετὰ δὲ ἄλλων καὶ ἡ *Μήδεια*. Ὁ Σίχελ ἐζωγράφισε παντοειδῆς εἰκόνας, ἀλλ' ἰδιαίτους τρέφει στοργὴν πρὸς τὴν ἀπεικόνισιν φανταστικῶν γυναικείων μορφῶν. Μία τούτων εἶνε καὶ ἡ *Ἀνατολίτις*, μελαγχρινὴ καὶ μελανόφθαλμος μοῦσα ἀνακροῦσα ἐπὶ τῶν χορῶν βαρβαρικής ἀρπας τὸ μέλος ἡδυπαθοῦς ὠδῆς.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ῥακὴ εἰς τὸ κρέας. — Ὅταν τὸ κρέας εἶνε σκληρὸν καὶ ἀμφιβόλλετε ἂν θὰ βράσῃ ἐγκαίρως ρίψατε ἐντὸς αὐτοῦ τὴν ὄραν ποῦ τὸ ἐξαφρίζετε δύο ποτηράκια ῤακῆς διὰ μίαν ὀκτὰν κρέατος.